

Otevřený dopis panu generálu Pavlovi

 polec24.cz/blog/otevreny-dopis-panu-generalu-pavlovi

josh-xy

1. 1. 2023

Vaše famózní proměnlivost mě uchvacuje, pane generále. A neméně Vaše logika.

Že jste se proměnil spolu s tím, jak se měnily epochy, mě ani tolik neudivuje. Potkalo to tisíce a statisíce lidí a stalo se téměř naším národním folklórem, že se na Václavském náměstí v roce 1989 skandovala opačná hesla než ta, která zde bouřila prostor v roce 1948. A že dokonce v mnoha případech zněla z těchže hrdel.

Co mě však udivuje je Vaše schopnost proměny, a to v řádu nikoli let či desetiletí, ale doslova v řádu dní a možná i v řádu hodin. A to v názoru na nejpálčivější problém současného světa. Zda totiž a do jaké míry představuje dnešní Ruská federace nebezpečí pro tzv. demokratickou Evropu a šířeji pak i pro celý tzv. svobodný svět. Nu a protože jde o otázku, kolem které se točí téměř vše, co se ve světě a kolem nás dnes děje, dovolím si vrátit se až k 20. červnu roku 2016, kdy jste jako předseda vojenského výboru NATO, a tedy osoba jistě nejinformovanější, prohlásil, že Rusko invazi do Pobaltí

pravděpodobně nechystá. A proto prý Aliance neuvažuje o tom, že by do Pobaltí či na svou východní hranici přesunula nějaké významné síly.

Nu a zhruba 14 dní poté, to je 4. srpna stejného roku, jste řekl serveru Aktuálně CZ, že pro NATO je v tuto chvíli islamský terorismus mnohem urgentnější hrozbou než Rusko. K čemuž jste dodal tato slova: „Neexistuje jediný dokumentovaný záměr, že by Rusko chtělo Alianci přímo vojensky ohrozit. Ruské záměry jsou pro nás v jisté míře srozumitelné. Rusko z hlediska urgentnosti nepředstavuje v současné době zásadní hrozbu...S přispěním společných křesťanských kořenů je zde prostor pro nacházení společných stanovisek s Ruskem“.

Konečně též jeden rozumný člověk, říkali jsme si po přečtení těchto řádků, a naše uspokojení s Vámi by jistě pokračovalo i nadále, kdyby se brzy poté na novinových stáncích neobjevil časopis Xantypa s Vaším portrétem na titulní straně, opatřený navíc nadtitulkem Hledá se český prezident, i tímto údajným Vaším výrokiem: **RUSKO JE PRO NÁS VĚTŠÍ HROZBOU, NEŽ TERORIZMUS.**

Což bylo nepochopitelné. Šlo totiž o opřesně opačný výrok, než ten, který jste vyřkl pro server Aktuálně.CZ 4. srpna. Nu a protože Xantypa vyšla 30. srpna a její rozhovor s Vámi musel proběhnout před tímto datem – a tedy zhruba ve stejné době, kdy jste serveru Aktuálně.CZ prezentoval svůj názor opačný – nabízela se sama sebou následující otázka: proč jste tak náhle obrátil? Co se to stalo či přihodilo, že jste tak překotně onu větší hrozbu pro západní svět, a tedy i pro nás, sejmul ze zad islamského terorizmu a naložil ji na záda Ruské federace? Po žádné události, která by Vás k takovému obratu pravňovala, nebylo tehdy ani vidu ani slechu, takže mou otázku mohl zodpovědět jedině celý text Vaší výpovědi v časopise jistě uložený. Vždyť je docela možné, že redaktoři Xantypy si Váš výrok dle své chuti jen jaksi překroutili...

Časopis jsem si tedy koupil, hned za dveřmi krámu jsem si potřebnou stránku nalistoval, a z Vašeho interview jsem se dočetl tohoto: „Z hlediska hrozeb pro stát, ne pro jednotlivce, je Rusko mnohem závažnější hrozbou.“

Čímž byla Vaše bleskurychlá proměna z člověka, který díky společným křesťanským kořenům věří v nacházení společných stanoviskem s Ruskem, v člověka, který vidí v Rusku především hrozbu, potvrzena. Což je, a zvláště pak u veřejně činného člověka, totéž, jako proměnit sebe sama, v kohosi jiného a téměř opačného. A prokázal jste i něco navíc. A to v oněch slovech, která budu opakovat, že „z hlediska hrozeb pro stát, ne pro jednotlivce, je Rusko mnohem závažnější hrozbou“.

Což je ovšem nesmysl. Bude-li ohrožen stát, budou ohroženi i příslušníci tohoto státu, a tedy jednotlivci. Jedno od druhého nelze oddělit, a pokud to někdo činí, prokazuje tím neschopnost rozumně usuzovat.

Co dodat? Kdybyste, pane generále, od 20. června 2016 mlčel, zachoval byste si naši důvěru. Ale jak Vaše až příliš rychlé názorová proměna, tak nelogičnost Vašeho projevu nás té důvěry zbavily. Naštěstí ještě včas.

Přeji vám vše dobré a za vaši nakonec projevenou upřímnost Vám děkuji.

Lubomír Man

foto. wiki

sdíletj na